

Čeladenská fontána

Zpravodaj BESKYDSKÉHO REHABILITAČNÍHO CENTRA

7, 8 / 2019, ročník XI.

Časopis ČELADENSKÁ FONTÁNA je vydáván pro zaměstnance, klienty a partnery Beskydského rehabilitačního centra v Čeladné. Cílem Fontány je přinášet informace všem, kteří se chtějí dozvědět více o tom, jak zde, na úpatí Ondřejníku, pomáháme těm, kteří potřebují upevnit zdraví. Je to jednoduché: díky zdejším mimořádně příznivým klimatickým podmínkám a vysoké úrovni rehabilitační péče je BRC vyhledávaným zdravotnickým zařízením s výbornou pověstí. Za neopakovatelnou a dnes velmi vzácnou atmosférou rodinných lázní k nám jezdí pacienti z celé republiky. Tímto zveme i vás. Všechna vydání Čeladenské fontány najdete také na www.brc.cz.

VELKÝ ÚSPĚCH ČELADNÉ V PRAZE

Na putovní výstavě s názvem **STAVBY ČTVRTSTOLETÍ** jsou ve výběru dvaceti staveb hned dvě z Čeladné. Tato výstava byla slavnostně zahájena 2. října 2019 v pražské Valdštejnské zahradě ve spolupráci se Senátem Parlamentu České republiky. **Lázně Čeladná** reprezentují kategorii „**Stavby pro zdravotnictví; Nemocnice, polikliniky, lázně**“ a čeladenský **hotel Miura** kategorii „**Stavby pro dočasné a rekreační ubytování**“. Fotografie od Romana Poláška (*nahoře*) tvoří hlavní část našeho výstavního panelu, více podrobností uvádíme na dalších stranách.

VELKÝ ÚSPĚCH ČELADNÉ V PRAZE

Na výstavě s názvem STAVBY ČTVRTSTOLETÍ jsou ve výběru dvaceti staveb hned dvě z Čeladné

Andrea Adamová

Salla terrena Valdštejnské zahrady (vlevo) pod Pražským hradem se stala místem slavnostního zahájení putovní výstavy Stavby čtvrtstoletí. Výstava se ve spolupráci se Senátem Parlamentu České republiky konala od 2. do 31. října 2019 a byla volně přístupná veřejnosti. Kategorii „Stavby pro zdravotnictví; Nemocnice, polikliniky, lázně“ reprezentovaly Lázně Čeladná a čeladenský hotel Miura kategorii „Stavby pro dočasné a rekreační ubytování“. Takovým úspěchem se sluší pochlubit.

PRVNÍCH DVACET „VLAŠTOVEK“

Každou z dvaceti staveb představuje samostatně jeden díl výstavního bloku, který připomíná rozevřenou skládací mapu. Na panelu je uvedena kategorie, název a místo stavby, které doplňuje fotografie a krátký text. Beskydské rehabilitační centrum se tak jako investor a zároveň uživatel představované stavby dostalo hned na začátku do té nejlepší společnosti, kterou postupně vytvoří bez nadsázky vše, co zajímavého vzniklo v oboru stavebnictví v průběhu posledních 25 let.

Souhrnné označení stavby „Lázně Čeladná (Novostavba – Rekonstrukce – Dostavba)“ v tomto případě vystihuje lépe komplexnost stavebních a terénních prací, včetně revitalizace parku, v období 2007–2015, než námi používaný a přesnější název BRC Čeladná. Odkazuje také na původní lázně Skalka a na neopominutelnou historickou návaznost a léčebné zaměření současného rehabilitačního centra. Text na výstavním panelu uvádí:

„Původně vzniklo v Čeladné v roce 1902 klimatické sanatorium pro ostravské horníky. Vcelku rychle se stalo vyhlášeným léčebným a rekreačním centrem, do něhož se sjížděli lidé z celé Moravy. V 50. letech bylo přestavěno na oblastní nemocnici s vyhlášenou porodnicí, ve které přišlo na svět několik zajímavých osobností. Mezi

nimi třeba zpěvačka Iveta Bartošová. Svou současnou podobu začaly lázně nabývat realizací stavby apartmánového domu Lara a náměstí. Na to navázala rekonstrukce nejstarší budovy areálu, Léčebného domu dr. Maye a dalších objektů, včetně revitalizace lázeňského parku.“

VÝSTAVA VE VALDŠTEJNSKÉ ZAHRADĚ

Na dalších výstavních panelech se kromě již zmíněného hotelu Miura v Čeladné představují například stavby v obcích Dolní Břežany, Kácov a Pavlov, města Brno, Hradec Králové (2 stavby), Košice, Plzeň, Pardubice, Praha (4 stavby), Ostrava a Tábor. Na výstavě je k vidění také Vltavská vodní cesta, jaderná elektrárna Temelín a průmyslová zóna Triangle.

Zahájení první putovní výstavy se ve Valdštejnské zahradě spolu s čeladenským starostou Pavolem Lukšou zúčastnil také ředitel BRC MUDr. Milan Bajgar. O této akci informuje podrobně tisková zpráva, jejíž úvodní text přinášíme na straně 15. Každé z dvaceti vybraných staveb věnuje zpráva samostatnou stránku s popisem stavby a s jejím krátkým příběhem. Stejný text je také uveden na www.stavbactvtstoleti.cz, kam lze stavby přihlašovat až do vyhlášení data ukončení přihlášek pořadatelem akce. Tím je pražská společnost BRU & KILS s.r.o.

Příběh Lázní Čeladná zní takto: „Nemocnice Čeladná byla v době převzetí současnými majiteli v havarijním stavu a hrozilo ukončení provozu. Postupnou a trpělivou prací bylo obnoveno a rozšířeno moderní a oblíbené zdravotnické zařízení, které v současnosti vytváří přes 200 pracovních míst a probíhá zde léčba 250 pacientů.“

DOPROVODNÉ AKCE A PARTNEŘI

S projektem Stavba čtvrtstoletí souvisí i řada doprovodných akcí, od putovních výstav přes odbornou anketu, až po televizní cyklus, publikace knih a komentované prohlídky. Partneři projektu jsou Senát Parlamentu České republiky, Asociace krajů České republiky, Czech Tourism a hlavní město Praha. Hlavním mediálním partnerem je Česká televize, dalšími mediálními partnery jsou například Deník a Kudyznudy.cz. Projekt má také řadu odborných partnerů, jako je například Akademie věd České republiky, Fakulta architektury ČVUT a Obec architektů.

KATEGORIE STAVEB

Přihlašovaná Stavba čtvrtstoletí se zařazuje do všech kategorií, do kterých spadá. Kategorií je celkem 21 a jsou stanoveny takto: Stavba technické infrastruktury; Dopravní stavba; Veřejné prostranství; Stavba pro dočasné a rekreační ubytování; Stavba pro průmysl; Stavba pro zemědělství; Administrativní budova; Stavba pro vzdělání, vědu a výzkum; Stavba pro tělovýchovu a sport; Stavba pro kulturu a osvětu; Rekonstrukce památky; Sakrální stavba; Stavba pro zdravotnictví; Stavba pro obchod a služby; Architektura – design architektury; Zahraniční stavba; Dřevostavba; Rekonstrukce; Rodinný dům; Bytový dům / komplex; Urbanistický celek.

ČELADENSKÉ STAVBY ČTVRTSTOLETÍ

Těší nás, že se Čeladná a naše rehabilitační centrum ocitly v takto vybrané a zajímavé společnosti. Do databáze Staveb čtvrtstoletí přibývají denně další stavby, obec Čeladná tam dále přihlásila nové náměstí v centru a železniční zastávku, která mimo jiné letos soutěží také o titul „Nejkrásnější nádraží“, a boutique hotel Mezi plůtky. Prohlédněte si databázi všech staveb, je to opravdu radostná a zajímavá virtuální procházka. (www.stavbactvrtstoleti.cz)

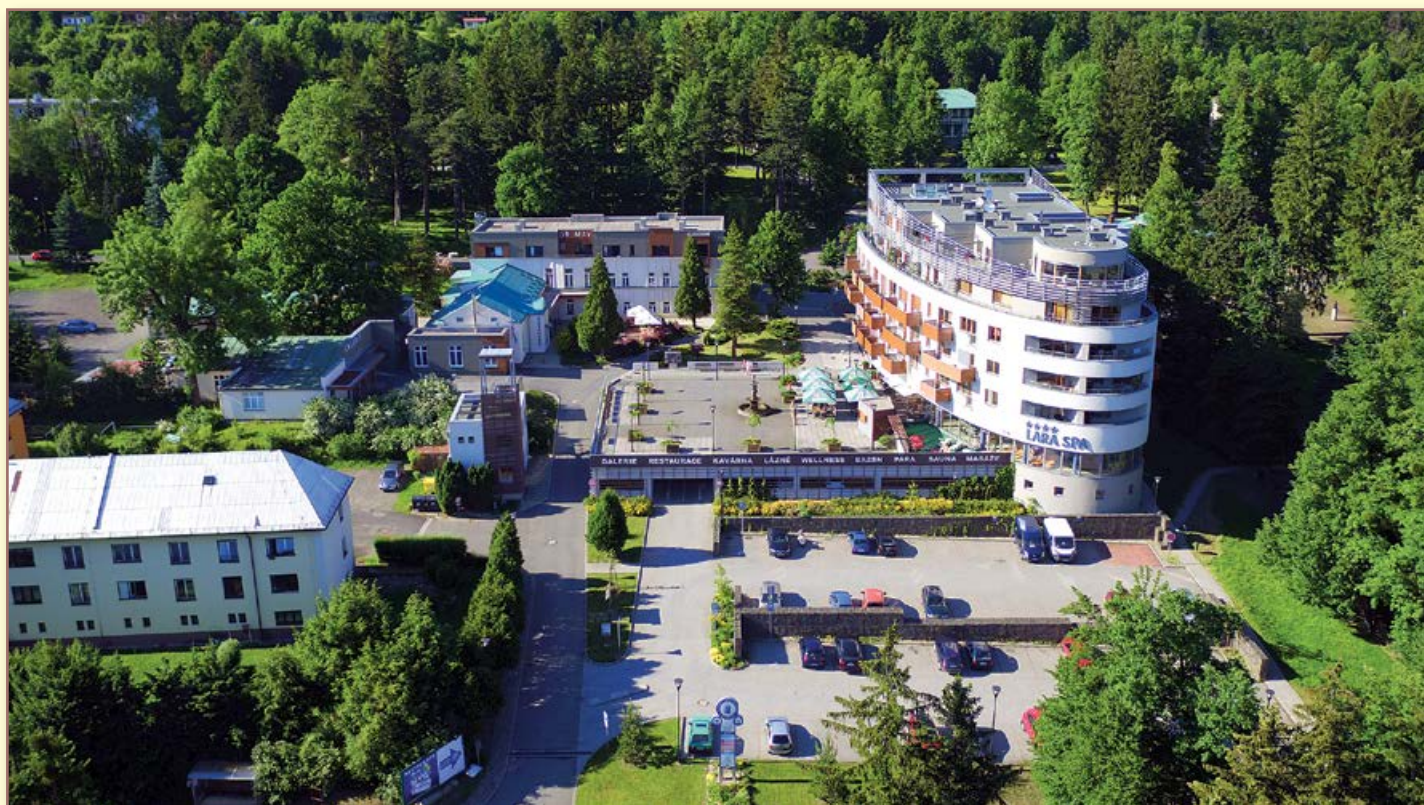

Nahoře a uprostřed: Blok výstavních panelů s dvaceti vybranými stavbami byl do konce října umístěn v jiné části Valdštejnské zahrady.
Dole: Druhý zprava je panel kategorie „Stavby pro zdravotnictví; Nemocnice, polikliniky, lázně“, který představuje Lázně Čeladná.

PRÁCE V BRC ČELADNÁ JE POSLÁNÍM

Andrea Adamová

23 minut dlouhý film s názvem „Splněný sen doktora Maye“ jsme jako oficiální video, představující na internetu naši práci a služby, používali od prosince 2009 až do letošního léta. Tento dokument vyrobilo podle našeho scénáře Video studio v Krnově a jako vložené DVD byl původně součástí knihy „Lékař Lidumil“, pojednávající o zakladateli lázní Skalka MUDr. Janu Mayovi a o jeho životních osudech. Film je stále aktuální, pokud jde o informace, ale málokteré místo, které se ve filmu objeví, zůstalo v podobě, jakou zde zachytili filmaři před 10 lety. A proto přišel čas na změnu.

Jako jeden z důležitých motivačních faktorů pro práci v Beskydském rehabilitačním centru uvádějí zaměstnanci v novém náborovém videu krásné přírodní prostředí podhůří Beskyd. Foto z dronu: Libor Klapač

PRŮBĚH PŘÍPRAV

K vytvoření nových videí jsme si vybrali ostravské studio Skórka Creative, které se mimo jiné zabývá tvorbou reklamních kampaní a profesionálních videí. (Videa, která vytvořili a propagovali, mají na YouTube přes 10 milionů zhlédnutí, a jejich počet stále narůstá.) Na návrh studia jsme souběžně připravovali situace a záběry pro dvě různě dlouhá videa, která budou sloužit k různým účelům. Tak zvané „image“ video je kratší a působí především obrazovou složkou k vyvolání příjemných emocí ze záběrů přírody a lidí. Delší, „náborové“ video

doplňuje obrazové složky o osobní výpovědi tří našich kolegů ze zdravotnického úseku a má sloužit k oslovení a k motivaci nových zaměstnanců ucházet se o práci.

JAK SE DĚLÁ PROFESIONÁLNÍ VIDEO

Přípravy a poté i vlastní natáčení koordinovalo oddělení rozvoje a marketingu. Hlavní oblasti a místa natáčení v exteriéru a v interiérech, jednotlivé profese a pracovní činnosti, které jsme chtěli představit, jsme vytipovali a prodiskutovali na několika poradách vedení a následně se zástupci studia. Dů-

raz jsme chtěli klást na individuální přístup a práci zdravotníků s našimi pacienty, proto jsme jako jednotlivý vizuální motiv a „červenou linku“ zvolili lidské ruce, které se několikrát objeví v detailních záběrech při práci. Natáčení bylo rozloženo celkem do tří natáčecích dní a probíhalo podle přesného scénáře a z harmonogramu, který vycházel z obsazenosti jednotlivých procedur. Záleželo také na možnostech jednotlivých kolegů, které jsme o spolupráci poprosili. Nutné bylo také předem zajistit souhlas s účasti na natáčení od pacientů, kteří se v záběrech měli objevit.

VÝBĚR HUDBY

Samostatnou kapitolou byl výběr hudby, která je v každém videu jiná. Tu jsme vybírali z několika možností, přičemž základní nabídku jsme dostali od studia současně s prvními verzemi již sestřihaných filmů, takže jsme si výsledek mohli lépe představit. Obě videa jsme několikrát připomínkovali, celý proces tak trval několik měsíců. Na YouTube jsme je zveřejnili začátkem srpna a od září je vysíláme také v naší TV Ondřejka.

DVA CÍLE = DVĚ VIDEOA

První, tak zvané „image“ video (1:27 min.) obsahuje video sekvence, které nejsou záměrně doprovázené mluveným komentářem, ale jen působivou, klidnou a přitom rytmickou hudbou. Hlavním nositelem sdělované informace a zdrojem pozitivních emocí je zpomalený obraz. Ten střídá záběry z našeho parku za slunečného podzimního počasí, dílem pořízené z dronu, s ukázkami práce maséra a fyzioterapeutek s pacienty, včetně skupinového cvičení v bazénu. Objeví se také krátké záběry z vodoléčby a z Polaria a představena je galerie, kavárna, restaurace, wellness bazén a relaxační bubnování v pyramidě.

Druhé, „náborové“ video (4:19 min.) se zaměřuje na představení BRC potenciálním novým zaměstnancům. Zadávali jsme ho s cílem představit práci v BRC hlavně ve zdravotnických oborech, má zaujmout a inspirovat zájemce o práci u nás. Proto ve videu na kameru postupně promlouvají o své práci a také o vlastní motivaci a radosti představitelky tří profesí: fyzioterapeutka Renáta Macková, zdravotní sestra Michaela Strnadlová a lékařka Marie Špačková. Výňatky z jejich osobních výpovědí uvádíme v rámečcích. Také v tomto videu se objevují podobné záběry interiérů a exteriérů, hudbu jsme vybrali pomalou, jemnou a uklidňující.

Jak se naše nová videa líbí Vám? Podívat se na ně můžete na našem kanále YouTube. Náborové video zde mělo k 1. listopadu 2019 979 zhlédnutí. (www.youtube.com/rehabilitacnicentrum) Více o jeho využití najdete na straně 11.

Mgr. Renáta Macková, fyzioterapeutka:

„Práce fyzioterapeuta v našem Beskydském rehabilitačním centru je pro mě určitě životním posláním. Já jsem takový typ, který se strašně rád o někoho stará, někomu pomáhá. Pacienti vždycky poznají, jestli k tomu máte nebo nemáte vztah. Tady nejde jen o to pacientovi s nějakým problémem pomoci, vyléčit ho nějakým způsobem nebo ho vrátit do života, ale musíte mít lidský přístup. Vůbec všichni mí kolegové, moje kolegyně, celý personál, který tady je, tak **my pacientům věnujeme veškerou péči, veškerou svoji lásku.** Pro nás pacient není nějaké číslo, nebo někde kyčel pokoje číslo tři postel jedna. Pro nás je to člověk, o kterém víme hodně věcí, protože se nám hodně svěřují, bereme ho celkově, jako člověka.“

Michaela Strnadlová, zdravotní sestra:

„Já zde pracuji už od svých 15 let, nejdříve formou brigád. Byla jsem tady velice spokojená, proto jsem nastoupila i do zaměstnaneckého poměru. **Nejkrásnější na téhle práci je, když k nám pacienti přijdou, jsou imobilní a odcházejí a jsou schopni se o sebe postarat.** Klienti zde oceňují domácí prostředí, péči a pozornost od zdravotnického personálu, proto se sem rádi vrací.“

MUDr. Marie Špačková:

„Vnímám tu práci tak, že tady můžu kombinovat svoje znalosti z interní medicíny, což je základ, a do toho dát něco navíc. To je v podstatě komplexní rehabilitační péče s tím, že můžu více pozorovat změny zdravotního stavu pacienta, zmírnění bolestí, ústup bolestí, zlepšení i po psychické stránce, než na lůžkách akutní péče, kde jsem pracovala předtím. Pacienti se vrací. Už to, že se vrací k nám, ačkoliv mají nabídku i do jiných zařízení, je známka toho, že péče tady probíhá dobře. Práce v krásném prostředí podhůří Beskyd, uprostřed lesů a čistého vzduchu dělá hodně. To všechno má také vliv na zlepšení zdravotního stavu pacienta i vyčištění duše, nejen na regeneraci fyzickou, ale i psychickou. Tím, že jsme menší zařízení, můžeme měnit léčebně rehabilitační plán podle aktuálního stavu a přizpůsobit tomu, že pacienta známe a jsme s ním často v kontaktu. Je třeba někdy být empatický a snažit se poradit i v oblastech, které nejsou čistě medicínského charakteru. **Je to i posláním, to není čistě jen zaměstnání... Práce v BRC Čeladná nabízí pohodový, přátelský kolektiv, v příjemném prostředí podhůří Beskyd.**“

Veronika Forejtová:

MĚLA JSEM ŠTĚSTÍ V ŽIVOTĚ I NA ROLE

Známa divadelní herečka Veronika Forejtová je sice rodačkou z Ústí nad Labem, ale již od roku 1990 patří k výrazným hereckým oporám Národního divadla moravskoslezského v Ostravě. Léta hrála společně s manželem Zdeňkem také v Českém Těšíně. Využili jsme toho, že se nedávno stala jednou z pacientek Beskydského rehabilitačního centra a strávila čtyři týdny v léčebném domě Polárka. A téměř na konci jejího léčebného pobytu jsme se jí zeptali:

Foto: Veronika Forejtová na lavičce před léčebným domem Polárka dva dny před odjezdem domů.
(Poznámka: Na druhém konci lavičky je jako opěradlo kočka, vybrala si k fotografování raději společnost sovy :-)

Paní Forejtová, víme, že ve Vašem hereckém životě jsou tím hlavním divadelní prkna, filmům a televizním seriálům jste se spíše vyhýbala. Máte spočítáno, kolik jste ztvárnila rolí na jevišti? Které byly Vaše nejmilejší?

Nejmilejších divadelních rolí mám víc. Na prvním místě mě napadá Paní Smrt ve hře *Můj boj* (Mein Kampf) Georga Taboriho, kterou hrajeme už 14 let v divadle Jiřího Myrona. To je fascinující a hluboký text. Často si přitom vzpomenu na slova svého manžela, že pro každého herce je napsaná nějaká „jeho“ zásadní role. Paní Smrt je středně velká role, na scéně se objeví až po pauze, ale myslím, že tahle role je skutečně pro mě.

Velkou radost mám z Lady Bracknelové v konverzační komedii Oskara Wilda *Jak je důležité míti Filipa*, kterou hrajeme v ostravském divadle Mír ve Vítkovicích. Hlavní role ztvárňují Igor Orozovič a Vladimír Polák, oba hrají v národních divadlech, v Praze a v Ostravě, a tak je vždy těžké najít termín, kdy jsou oba volní. Další představení hrajeme ve čtvrtek 31. října 2019, přijďte se podívat. Je to duchaplná klasika, ale ta hra se mi nikdy neomrzí. Moc mě těší, že nedávno Iva Janžurová řekla v jednom rozhovoru, že na našem Wildeovi byla už třikrát.

Kolik jsem odehrála rolí, vám přesně říci nemohu, to sledoval můj manžel. Vedl si záznamy o mých rolích, datech premiér, počtu repríz, vystříhal si různé články z novin. Pro mě to není podstatné.

a která herečka tehdy cenu získala ve Vaší kategorii činohra? Účastnili jste se tehdy slavnostního vyhlášení v Národním divadle?

Na vyhlášení Ceny Thálie vzpomínám moc ráda. Byl to v roce 1994 teprve druhý ročník, se mnou byly ještě nominované Barbora Hrzánová a Věra Glatíková, která cenu nakonec získala. Cenu v mužské kategorii získal tehdy Václav Postránecký. Byl tam se mnou i manžel a měl z mé účasti velkou radost. Projít výběrem mezi tři nejlepší bylo samo o sobě úspěchem a on mojí hereckou kariéru sledoval

S manželem jsem si naposledy zahrála ve hře *Zlaté jezero* podle stejnojmenné knihy. Hodně známý je film *Na Zlatém jezeře* (1981), který vznikl podle této hry, hrála v něm Catharine Hepburn a Henry Fonda. Jde o stárnoucí manželský pár a můžu Vám říct, že manželovo civilní herectví tehdy daleko předčilo to moje expresivní. Měl výborné kritiky.

Váš slogan v televizi „Naše léčivé síly = lidé + příroda“ platí doslova.

Pokud jde o filmy, ve kterých jsem hrála, asi nejznámější je *Konto separato* (1996), protože tam se sešla celá plejáda zvukných hereckých jmen. Občasné nabídky na účinkování v seriálech odmítám, nechci se zavazovat na neurčitě dlouhou dobu a nevědět, kam vlastně moje postava bude směřovat. Za ta léta o sobě vím, že mi vyhovuje expresivní, divadelní herectví, a to kamera moc nemá ráda. V divadle jsem nejspokojenější. Výjimku jsem udělala jen nedávno v malé roli v TV seriálu *Doktor Martin*, který se natáčel zčásti ve Velkých Karlovicích a v Praze.

Za roli Rosemary Sydneyové ve hře Williama Inge *Piknik* jste byla nominována na Cenu Thálie. Ve kterém to bylo roce

Nahoře: Fotografie ze hry Jak je důležité mítí Filipa.

Dole: S Igorem Orozovičem (Algernon Moncrieff) v téže hře.

Z www.divadlomir.cz; foto: Jan Lipovský.

daleko víc, než tu vlastní.

Tehdy vyhlášení probíhalo tak, že nominovaní seděli nahoře na schodech, a když jsme při představení scházeli dolů, zároveň za námi běžela projekce s ukázkami z představení, za které jsme byli nominováni. Bylo to v přímém televizním přenosu a ani nevím, jestli to byla náhoda, nebo režijní záměr, ale vím, že když jsem šla z těch schodů, zabrali také manžela, a ten se opravdu v tu chvíli úplně dmul pýchou.

Jméno Vašeho manžela Zdeňka také najdeme v české filmové databázi. Můžeme se zeptat, jak jste se seznámili?

Tak to je jednoduché. Seznámili jsme se v divadle (usmívá se). Na začátku 60. let se dělala takzvaná restrikce divadel, hodně divadel se zavíralo. Já byla v angažmá v Klatovech, manžel ve Varnsdorfu, v di-

Nahoře: Foto z článku Martina Jirouška „S herectvím končím, říká Veronika Forejtová, která vydává knihu vzpomínek“; www.ostravan.cz; 1. 2. 2016. Veronika Forejtová (vlevo) a Alena Miková. **Dole:** Obálka knihy s názvem *Byla vždycky svá*.

vadle, které se zavíralo. A tak přijel do Klatov žádat o angažmá. A já jsem hned věděla, že je to ten pravý. Ta moje jistota ho zpočátku až děsila, ale do Českého Těšína jsme už šli spolu. Měla jsem v životě štěstí, že jsem ho potkala, nikdy jsme se nehárali, ale to byla spíš jeho zásluha (usmívá se). V Těšíně jsme

Fyzioterapeutka Jana se směje tak nakažlivě, že se nemůžete mračit.

měli výborného šéfa, dostali jsme se k zajímavým rolím. Ale manžel byl toho názoru, že herec nemá zůstat na jednom místě, protože pak nemá tolik různých příležitostí. A tak jsme v 60. letech vystřídali několik divadel a potkali jsme spoustu lidí. Ale vždycky jsme byli v divadle spolu, to jsem zase chtěla já. Po roce 1968 jsme se vrátili do Českého Těšína, kde byl i v těch pohnutých letech úžasný repertoár. Do Národního divadla moravskoslezského jsme šli po roce 1989.

K Vaším hereckým kolegům patří i Stanislav Šárský. Co říkáte na působení jeho syna Petra u nás v BRC? Měla jste možnost se s ním setkat?

Se Stanislavem Šárským jsme si zahráli manžele v Gogolově *Revizorovi*, Petr má jeho úsměv... To víte, že jsme se viděli několikrát. Přijel pro mě na Polárku, odvezl k „Sestřičkám“, v restauraci jsme si popovídali a dali si větrník, ty jsou úžasné. Já znám Péťu odmalička, dokonce si pamatuji jednu příhodu. Bylo to myslím v Becketovi, když jako malý kluk

stál v portále a sledoval tatínka na jevišti. Zeptala jsem se ho tehdy, jestli bude hrát jako tatínek. Velmi důrazně a hned mi odpověděl, že ne, že on bude dělat to, co dědeček.

Jistě jste se potkala v Ostravě i s operetním barytonistou Evženem Truparem? Toho my totiž známe, už druhý rok byl autorem scénáře zahajovacího programu při „Otevření sezóny“ v našem centru. Vloni jsme připomínali osobnost T. G. Masaryka, letos sochaře Albína Poláška...

Pana Evžena znám dobře. Už z angažmá v Opavě i z Divadla Petra Bezruče. Jestli se s ním potkáte, pozdravujte ho ode mě. On byl vždycky velmi aktivní v mnoha kulturních oblastech a byla s ním vždycky také legrace, je studnicí různých vtipů, které neberou konce.

Před třemi lety vyšla Vaše kniha vzpomínek s názvem *Byla vždycky svá*. Napsala ji, dle Vašich rozhovorů, paní redaktorka Alena Miková, což se tak trochu dotýká i Beskydského rehabilitačního centra. V roce 2014 připravila v naší Galerii Lara výstavu fotografií svého manžela z jejich cest po Novém Zélandu. Oba jsou také častými návštěvníky našich výstav. Vy jste nakonec v té knize prohlásila, že s divadlem končíte. Člověk ale nemá „nikdy říkat nikdy“.

Je něco na Vašem hereckém obzoru?

Musím říct, že paní Alenka mě k rozhovorům a ke knize přemlouvala snad rok. Nevěřila jsem, že by to

někoho zajímalo. A musím jí složit poklonu, jak čtivě naše rozhovory zpracovala, scházely jsme se k nim pak další rok. Je to vlastně souvislé vyprávění, které krásně plyne. V knize je také spousta fotografií a údajů o představeních, ve kterých jsem hrála, jsem za ni nakonec moc ráda. Ale poprvé jsem ji přečetla až pro Český rozhlas Ostrava jako četbu na pokračování. S paní Alenkou a s jejím manželem Rostislavem, díky jehož finanční podpoře kniha vyšla, jsme přátelé a občas se v Ostravě vídáme.

V dotazníku spokojenosti jsem všem dala jedničku, jen fyzioaterapeutkám jedničku s hvězdičkou.

A co je v divadle přede mnou? Ve hře Václava Havla *Odcházení* budu hrát babičku, matku hlavní postavy dr. Viléma Riegera. Premiéra bude 14. listopadu 2019 v Divadle Antonína Dvořáka. Jsem zvědavá, jak tu mou postavu režisér pojme. Nemám tam moc textu, stále vlastně opakuji jen jednu větu, ta postava je dost mimo realitu...

Na rozdíl od mladších let se texty musím učit, dřív mi k tomu stačily zkoušky. Okno jsem naštěstí nikdy neměla a doufám, že to tak zůstane. Trému jsem neměla nikdy, vlastně se ráda předvádím (směje se).

Dnes je v divadle Jiřího Myrona populární hra *Donaha! (Hole dupy)*. Je to sice komediální muzikál se spoustou tanečních čísel, mluví se tam „po našimu“, ale já tam mám roli pianistky, korepetitorky, takže si užívám svůj milovaný klavír přímo na jevišti. V Myronovi vystupují také v komedii *Habaďúra*. Musím říct, že nová nastudování obecně nemám moc ráda, protože mi vadí vulgarita, která ale v dnešní době diváky táhne, bohužel.

Měla jste při své profesi čas na nějaké koníčky? Máte nějaký svůj vlastní recept, jak naložit s volným časem?

Mou velkou zálibou je hra na klavír, dokážu u klavíru strávit celé hodiny, klasická hudba mě doslova nabíjí a pomáhá mi i zdravotně. Hodně času jsme s manželem trávili na chalupě poblíž Luhačovic. Původně to vlastně byla malá škola, jednotřídka. Nás hlavně uchvátila dlouhá veranda s výhledem do zahrady, hned jsme si to místo zamilovali. Už 16 let tam bohužel jezdím sama, ale z různých „náhod“ vím, že on je tam stále nějakým způsobem se mnou. V Bílých Karpatech je krásně a my jsme také tehdy chtěli být blíž rodině dcery, která žije ve Zlíně. Měli jsme sice strach, jak nás místní přijmou, ale dnes tam mám skoro více přátel, než doma v Ostravě. Už se

tam moc těším, od vás pojedou ještě na pár dní za dcerou a pak tam. Domů se kvůli divadlu budu vracet až v půlce září.

Ten dům je pro mě oázou klidu, kde jsem ráda sama, vždyť v divadle se na mě dívá 500 lidí... K tomu vám řeknu jednu úsměvnou příhodu. Moje sousedka má dvě vnoučata, vídáme se často, a tak jsem se nedávno v žertu čtyřletého Patrika zeptala, jestli by si mě nevzal. Jak se dalo čekat, dostalo se mi kategorické odpovědi – Ne. Jeho starší sestra, 13letá dívenka, mě poprosila, jestli bych jim dům neukázala. A když jsme společně všechno prošli – vybavení je vlastně poskládané z nábytku tří generací – Patrik suše prohlásil: „Tak já si vás vezmu!“ To je tedy „genius loci“, duch místa...

Všichni svou práci děláte srdcem.

Operace a dočasná ztráta možnosti se normálně pohybovat člověku zahýbe i s psychikou. Odpočinula jste si u nás a nabrala síly?

Odpočinula jsem si výborně. Opravdu nevím, co bych vám vytkla. Na Polárce jsem také mezi pacienty potkala hodně milých lidí, se kterými jsem si mohla popovídat. A když se našel někdo věčně našťvaný, byla to zas pro mě taková „herecká studie“ a pro jiné spíše důvod k žertování. V dotazníku spokojenosti jsem všem dala jedničku, jen fyzioterapeutkám jedničku s hvězdičkou. O dobrou náladu se taky staral řidič pan Pavlásek, v legraci jsme mu spolu s ostatními vymysleli, že má všech „pět Pé“ – pan Pavel Pavlásek provozní Polárky (směje se).

Děkuji všem zaměstnancům, které jsem během svého pobytu potkala, je poznat, že jsou to profesionálové a všichni svou práci dělají srdcem.

*Za milé setkání a příležitost k rozhovoru poděkovala
Andrea Adamová*

▲ NDM uvedlo v říjnu 2009 na scéně Divadla Antonína Dvořáka v české premiéře hru Alana Bennetta *Lady z karavanu*. Hlavní roli excentrické slečny Shepherdové v ní ztvárnila herečka Veronika Forejtová. Na snímku z 26. října při poslední zkoušce před generálkou.
Foto: Jaroslav Ožana. <http://multimedia.ctk.cz/foto/document/2514536/1>

V SERIÁLU „MÍSTO ZLOČINU OSTRAVA“ SI ZAHRAJÍ I NAŠE LÁZNĚ A WELLNESS BAZÉN

Blanka Ochmanová

V neděli 21. 7. 2019 v podvečer Lázeňské náměstí nezvykle ožilo. Nic netušící návštěvníci a pacienti areálu přihlíželi, jak se postupně plní parkoviště nejrozličnějšími dodávkami a z nich vystupují známí i neznámí lidé z filmové branže. Jaké bylo překvapení, když k budově Lázní přišel známý režisér Jan Hřebejk, protože se rozhodl zapojit toto krásné místo do natáčení nového třináctidílného seriálu „Místo zločinu Ostrava“, který se bude vysílat od ledna 2020 v České televizi.

Třináctidílný seriál „Místo zločinu Ostrava“ je společným dílem režisérů Dana Wlodarczyka a Jana Hřebejka (na snímku) a vychází ze skutečných událostí z nedávné doby. Představí se v něm dvojice povahově odlišných kriminalistů. Vyšetřování povede Pavla Berezová (původem z Ostravy), která si mimo jiné zahrála i v úspěšné kriminálce *Vzteklina*, roli jejího kolegy ztvární Stanislav Majer. Racionální a soutěživá žena na jedné straně a náladový a výbušný kolega na straně druhé. V dalších rolích se v seriálu objeví Karel Dobrý*, Pavel Kříž nebo Štěpán Kozub.

A co se u nás natáčelo? První scéna „Z Lázní“ se odehrávala přímo u této budovy. Na scéně se objevili dva usměvaví a dobře naladěni herci Stanislav Majer a Karel Dobrý. Jak je vidět z fotografie (uprostřed), velmi dobře se bavili, ve volných chvílích si povídali i s pa-

cienty a návštěvníky, fotografovali se a vůbec na nich nebylo poznat, že už mají za sebou celodenní natáčení na jiných místech. Pochutnali si dokonce i na domácí zmrzlině z naší kavárny. Pak zazněla klapka, v parku se rozhostilo skoro absolutní ticho, přihlížející pomalu ani nedýchali a herci se pustili do své „akce“: „Poklidnou atmosféru v lázeňském parku naruší příjezd auta, které zaparkuje před budovou Lázní

a vystoupí dvojice kriminalistů. Povídají si, zastaví se na schodech a po chvíli vejdou do budovy...“ Přesné zadání scény neznáme, mohli jsme jen odhadovat, že přijeli za účelem výslechu vyšetřované, nebo podezřelé osoby, nebo zjišťovali informace potřebné k objasnění případu. Na výsledek si musíme počkat.

Než se přemístilo veškeré vybavení a vše se přichystalo na další záběr, prošel si pan režisér Hřebejk

park za doprovodu ředitele BRC Milana Bajgara. Zajímal se o vilu Mátmu (poskytuje se zde terapie tmou), dokonce si vzpomněl na svého kamaráda, který pobyt ve tmě absolvoval. Spolu se také zastavili u pomníku básníka Josefa Kaluse (na snímku dole).

Karel Dobrý si také prohlédl celý areál a nevynechal ani vyhlídku. Prozradil mi, že scény, které se zde natáčely, se budou vysílat pravděpodobně v lednu 2020, a že záběry z našeho areálu uvidíme ve čtvrtém díle. Takže až najdete v programu tento kriminální seriál, nezapomenejte se dívat.

Herci po celou dobu natáčení bydlí v Ostravě. Natáčeli také na Colours of Ostrava v Dolní oblasti Vítkovic. Dle jeho slov to byl velký zážitek pracovat při takové příležitosti a v obležení tolika lidí.

Dále Vás musím seznámit s hereč-

kou Josefínou Veverkovou. Na pohled nenápadná a drobná herečka je velmi milá a příjemná. Zapózovali mi spolu se Stanislavem Majerem při procházce parkem (vlevo dole).

Druhá scéna se natáčela ve wellness bazénu. Příprava na natáčení u bazénu je zachycena na snímku vpravo. „Paní Josefína si nerušeně plave, když v tom ji překvapí dvojice vyšetřovatelů – Stanislav Majer a Karel Dobrý. Chtějí si s ní promluvit, zřejmě o vyšetřování...“ Bohužel na detaily si také v tomto případě musíme počkat. Každopádně na hercích bylo vidět, že natáčení je baví. A sotva zjistili, že mají natočeno, v dobré náladě se dali do řeči s obsluhou kavárny i se všemi, kteří natáčení přihlíželi. Byli opravdu přátelští a bezprostřední.

A nakonec ještě jeden snímek. Byla neděle, budova Lázní zavřená, a tak ji přijela otevřít velká fanyнка režiséra Hřebejka, vedoucí rehabilitace Dobroslava Havránková. I záběry z interiéru budou tedy autentické. A tak jedno společné foto nemůže chybět...

* *Poznámka: Karel Dobrý získal letos na jaře významné ocenění – Českého lva pro nejlepšího herce v hlavní roli ve filmu Hastrman režiséra Ondřeje Havelky.*

ÚSPĚŠNÁ KAMPAŇ NOVÉHO NÁBOROVÉHO VIDEO NA FACEBOOKU

Nové náborové video BRC, o jehož přípravě a natáčení píšeme podrobně na stranách 4 a 5, jsme poprvé využili na Facebooku na přelomu září a října v inzertní placené kampani. Tu jsme zaměřili na uživatele s místem působení v okruhu do 30 km od Čeladné. To je zhruba maximální vzdálenost rozumná na dojetí do práce. A jaký byl výsledek? Reklamu zhlédlo 51 216 osob, z toho bylo 61,8% žen a 38,2% mužů. Největší procento zhlédnutí bylo v souladu s naším záměrem z Moravskoslezského regionu – 77%, ze Zlínského regionu se na reklamu podívalo 19%. Na odkaz s bližšími informacemi kliklo 981 osob a video sdílelo 159 osob.

Těch 159 osob, které video sdílely na svých facebookových profilech, nás těší úplně nejvíc, protože to jsou naši fanoušci a pomocníci, kteří informace o nabídce práce u nás šířili dál mezi své přátele. V komentářích pod videem se také vyjadřovala pochvalně řada našich bývalých pacientů. Děkujeme!

Důsledek vlivu kampaně na případný zájem uchazečů o práci nelze očekávat okamžitě, ale podle skokově zvýšeného počtu fanoušků našeho facebooku jsme zájem vzbudili a rozšířili jsme povědomí o své práci. Případní zájemci mají dost informací, které jsou od té doby stále po ruce. A o to šlo především. (aa)

KOŠUTU JSME VZKŘÍSILI

Slovinský folklórní soubor Košuta Poljčane
vystoupil na Lázeňském náměstí v areálu BRC
v pátek 23. srpna 2019 odpoledne

Andrea Adamová

Vystoupení slovinského folklórního sdružení Košuta Poljčane na náměstí před Apartmánovým domem Lara jsme uskutečnili díky několikaleté spolupráci s organizátory Frenštátských slavností. Letos se konal již 20. ročník tohoto setkání souborů lidových písní a tanců, které vždy přinášejí divákům „kousek“ radosti a kultury své oblasti, národa či země. Bylo tomu tak i v případě „našeho“ vystoupení.

Letos nám byly kroje, melodie i samotné tance ze všech dosavadních vystoupení určitě nejbližší. V uplynulých letech jsme při podobné příležitosti měli možnost vidět dětský soubor z Gruzie a soubory dospělých z Hong-Kongu, Tchajwanu a z Panamy. Možná si někteří vzpomenete, jak Panamci vloni utíkali před prvními kapkami deště. Letos nám ale počasí přálo, žádná bouřka nehrozila, a tak se hodinový „výlet“ do slovinského Poljčane se šesti páry tanečníků a čtyřčlenným hudebním doprovodem vydařil. Jako vždy měli diváci taneční páry na dosah ruky, to je velká výhoda vystoupení přímo před zahrádkou kavárny. Hodně návštěvníků si pořizovalo videa na památku, obsazená byla nejen

zahrádka kavárny, ale také lavičky kolem náměstí.

A proč jsme křísili košutu? Od tlumočnice, která soubor doprovázela, jsme se dozvěděli, že košuta je slovinský výraz pro laň. A ta byla součástí hned několika tanečních čísel. Ale tanec ji postupně tak zmohl, že jí zpátky na nohy musela pomoci zázračná tekutina, nejspíš originální slovinská kořalka... V jednom z tanečních vystoupení si pro našeho kolegu Jirku Matýska, který v tu chvíli plnil úlohu kameramana naší televize Ondřejka, přišla jedna z tanečnic. Odolat nemohl a svojí nečekané úlohy se rozhodně zhostil se ctí...

Přijďte se podívat za rok na další soubor, který bude naším hostem?

*Nahoře: Kameraman TV Ondřejka se nečekané úlohy tanečníka zhostil statečně. Radost z tanečníků a tanečnic doslova číselá.
Uprostřed: Košutu (laň) tancování zmohlo a museli ji křísit. Dole: Soubor Košuta Poljčane měl vlastní hudebníky. Foto: Stanislava Slovákova*

Svatopluk Holeček: OBRAZ JAKO ŠPERK

Blanka Ochmanová

V pátek 2. srpna proběhla v Galerii Lara vernisáž výtvarníka Svatoopluka Holečka (vpravo). Již po čtvrté hodině se postupně plnilo náměstí před Larou a o půl páté se všichni návštěvníci přemístili na oficiální zahájení vernisáže. Na jeho díla se přišla podívat padesátka známých, přátel, rodinných příslušníků i občanů z okolních obcí.

Třicet vystavených obrazů, vytvořených zvláštní technikou, zaujalo všechny návštěvníky. Obrazy vznikaly mimo jiné s využitím smaltu, skla i drahého kovu - zlata. Autor formuje plochy překrýváním, přerýváním, reliéfním vydouváním a hloubením.

Úvodní slovo pronesla kamarádka výtvarníka, paní PhDr. Lenka Černíková. Představila přítomným autora i jeho tvorbu. Svatoopluk Holeček je výtvarník, působící ve specifickém regionu Karvinska a Ostravska. Narodil se v Ostravě – Hrušově. Dětství prožil mezi obrazy svého otce Jaroslava Holečka, malíře, který byl jeho prvním učitelem kresby a malování. Plně cestu za výtvarným projevem mu otevřelo studium na Umělecké škole v Ostravě, obor propagační výtvarnictví, u profesorů Jindřicha Otipky, akademického malíře, a Františka Formana. Mimořádné studium na Pedagogické fakultě v Ostravě u profesora Dr. Ladislava Opolky, CSc. přispělo k pochopení souvislosti pedagogiky a umění.

Dlouhou řadu let vedl výtvarné aktivity dětí, mládeže i dospělých a jako první v Bohumíně otevřel soukromou galerii, kterou po desetiletém trvání přestěhoval do nově postavených prostorů své-

ho ateliéru v podhůří Beskyd na rozhraní Čeladné a Kunčic pod Ondřejníkem. V Beskydech, jež si zamiloval a o kterých říká, že jsou jediné, neopakovatelné, blízké člověku, tvoří převážnou část svých obrazů. Součástí vernisáže byla i prezentace knih o Beskydech historika Petra Andrla a kolektivu, které byly zároveň v salónku k nahlédnutí.*

Osobně si myslím, že to byla velmi vydařená vernisáž. Návštěvníci si postupně prohlédli obrazy i knihy. V salónku bylo pro ně připraveno malé občerstvení – kanapky zmizely téměř okamžitě, všichni si pochvalovali i výborné zákusky, které napekly cukrářky v naší vlastní výrobě. Rovněž musím ocenit i kolegyně – servírky v kavárně, které se neustále staraly o doplňování občerstvení.

Autor byl potěšen a mile překvapen, že jeho pozvání přijalo tolik přátel a známých, všichni vytvořili velmi milou atmosféru. Dodává, že dílo nebylo jednoduché vytvořit. Záměrně ani jednomu obrazu nedal název a ponechal na každém, aby si ho našel sám. Každý obraz je unikátní a zajímavý jiným způsobem. Přátelská atmosféra provázela celou vernisáž. Všichni se dobře bavili nejen nad sklenkou dobrého vína, ale i při pohledu na zajímavé obrazy.

**Poznámka: Připomenutí knih s beskydskou tematikou v průběhu vernisáže nebylo náhodné. Doposud těchto knih vyšlo pět: „Cestami lesními od Lysé až po Radhošť“ (2013), „Osady a samoty Zadních hor v historii a v obrazech“ (2014, letos vyšlo doplněné a rozšířené druhé vydání), „O lidech v Beskydech a o pozoruhodných památkách a přírodních zajímavostech“ (díl I. v roce 2015; díl II. 2016, díl III. 2018). Vzhledem k množství shromážděného materiálu a k nebyvalému zájmu, který u čtenářů tyto knihy vzbudily, pracuje kolektiv autorů na jejich dalším pokračování, jehož vydání je plánováno na podzim 2020.*

A právě v této šesté knize, která mimo jiné představí těšínskou oblast Beskyd, bude jedna z kapitol věnovaná otci Svatoopluka Holečka, malíři Jaroslavu Holečkovi. Čehož si autor této výstavy velice považuje.

STARTUJE OČEKÁVANÁ PUTOVNÍ VÝSTAVA „STAVBY ČTVRTSTOLETÍ“ SKRYTÉ PŘÍBĚHY NOVODOBÉHO STAVITELSTVÍ

Tisková zpráva, 2. 10. 2019, Praha – Mapování čtvrtstoletí stavitelství startuje svou první putovní výstavu s názvem STAVBY ČTVRTSTOLETÍ ve spolupráci se Senátem Parlamentu ČR a jejím předsedou, Jaroslavem Kuberou. Ve Valdštejnské zahradě Senátu PČR představí svou první podobu – 20 příběhů staveb ve dvaceti hlavních kategoriích oborů. O zřejmé kvalitě a prestiži výstavy svědčí také účast absolutních profesionálů jakými jsou skupina 4TET a Jiří Korn, kteří vystoupí na vernisáži.

Výstava je nejprestižnější a nejucelenější přehlídkou novodobého stavitelství od vzniku České republiky v roce 1993. Jejím cílem je ukázat širší a rozmanitost stavební činnosti, kterou autoři výstavy rozdělili podle využití staveb. Každý panel prezentuje jednu výjimečnou stavbu, její skrytý příběh a citaci významné osobnosti, která je s oborem, místem či stavbou úzce spjata. Pod QR kódem jsou uvedeny nejen další informace o dané stavbě, ale také o mnoha jiných zdařilých dílech.

Výstava je významnou součástí projektu Stavba čtvrtstoletí. V širším kontextu představuje nejzajímavější díla českého stavitelství, jeho osobnosti a hledá elity oborů. Vychází z komplexní databáze staveb, přestaveb a rekonstrukcí, realizovaných za posledních 25 let, které potvrzují schopnosti a um českých lidí. Databáze, která bude základem historické paměti oborů, jenž byl vždy nosným pilířem české ekonomiky a nositelem profesní cti. Mnohé z nich zároveň vypovídají o možnostech a perspektivách seberealizace v tomto strategickém oboru a zároveň slouží jako zdroj pro potřeby odborných partnerů a tvorbu stavební mapy novodobé České republiky. „Stavební obor se svým obrovským vlivem na ekonomickou situaci naší společnosti nutně potřebuje další a další pozitivní příklady a vzory. Stavba čtvrtstoletí má předpoklady tuto potřebu bezezbytku naplnit.“ Jaroslav Kuber, předseda Senátu Parlamentu ČR.

Dnešní doba využívá nejčastěji elektronických map řízených GPS. Designéři a grafici výstavy se vydali cestou, která je podporuje, zároveň je ale trochu retro, přičemž výstavní panely napodobují kla-

sickou papírovou skládanou mapu. Stavby o sobě vypráví nádhernými velkoformátovými fotografiemi i záběry z dronu a přiměřeným množstvím čtivého textu. „Příprava výstavy si vyžádala spoustu najetých kilometrů přes celou republiku a mnoho inspirujících setkání, která byla vždy velmi obohacující. Toto bohatství, které leží v profesích českých stavitelů chceme touto cestou předat.“ Petra Miškejšová, autorka projektu a kurátorka výstavy.

Výstava je putovní a postupně zavítá do všech krajů České republiky. Každá její zastávka přinese nové příběhy. Vždy bude ke shlédnutí zcela zdarma a umístěna ve veřejném prostoru, který se těší zájmu veřejnosti – nádraží, letiště, náměstí, obchodní centra či sportovní a rekreační areály. První na řadě

je Praha. Vždy platila za město, které udává směr, je hybatelem stavitelství a architektury. Za podpory Hlavního města Prahy se se svými nejzajímavějšími stavbami může nyní pomyslně poměřit se zbytkem republiky.

www.stavbactvrtstoleti.cz

Termín: v rozsahu 4 – 6 týdnů
(Valdštejnská zahrada v Praze: 3. – 31. 10. 2019)

Rozsah: 22 oboustranných panelů,
z toho 20 představených staveb

Autoři výstavy:

Stanislav Schneeweis, Petra Miškejšová

Kurátor: Petra Miškejšová, autorka projektu

Organizátor projektu a výstavy: BRU & KILS s.r.o.

Design a grafika: vinvin studio, >o< mowshe

Partneři výstavy: Senát Parlamentu ČR, Hlavní město Praha, Akademie věd ČR, Asociace krajů ČR, Czech Tourism, Obec architektů, Fakulta architektury ČVUT v Praze, Česká silniční společnost, Sdružení pro výstavbu silnic, Česká televize – hlavní mediální partner, DENÍK, ČD pro Vás a řada dalších oborových i odborných partnerů (viz web projektu).

Kontakt pro média: Petra Vejdělková,
info@stavbactvrtstoleti.cz, 606 286 404

Zdroj fotografií:

archiv projektu Stavba čtvrtstoletí

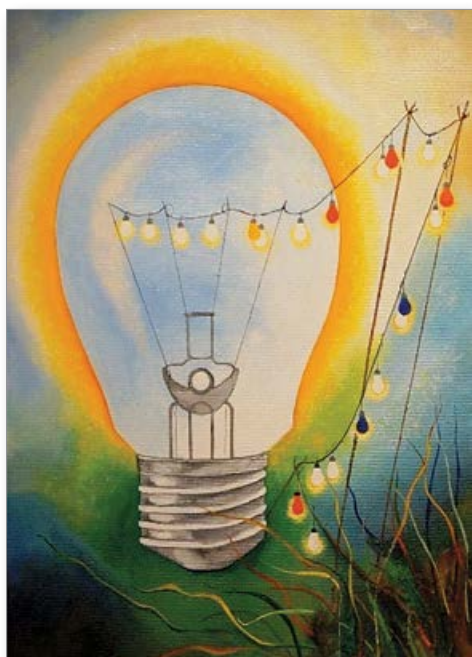
Novinky v TV Ondřejka a v INFO kanále

První verzi vysílání programu s názvem Televize Ondřejka jsme spustili v únoru 2013. V téže době jsme také všechna televizní videa začali zveřejňovat na vlastním YouTube kanále www.youtube.com/rehabilitacnicentrum. Rozšiřování programu vysílání v uplynulých šesti letech jsme se ve Fontáně průběžně věnovali a o programových

změnách budeme informovat i nadále. Za dobu od jednoho čísla Fontány ke druhému vždy nějaké nové video vytvoříme, a proto jsme zavedli tuto pravidelnou rubriku. V každém čísle představujeme nová videa v TV Ondřejka (a zároveň na YouTube).

Nyní máme na internetu trvale zveřejněno celkem 143 videí. Počet videí v TV Ondřejka je nižší, protože neaktuální videa, jako jsou například pozvánky na kulturní akce, z programu vysílání po ukončení akcí vyřazujeme. Od července 2019 přibýlo osm nových videí. V následujícím přehledu jsou přírůstky zařazeny chronologicky od nejnovějšího.

Milena Kantorová: Rožnil (0:35 min.)

Výtvarnice Milena Kantorová si BRC oblíbila nejen kvůli rehabilitaci jako pacientka, ale také jako místo svých výstav. Vystavovala u nás již 2x (2015 a 2016) a jistě ne naposled, protože její obrazy, plné překvapení a skrytých významů, vždycky vzbuzují oprávněnou pozornost našich návštěvníků a občas si najdou i svého kupce. Výstava potrvá do 27. listopadu 2019. (Jeden z obrazů na snímku nahoře.)

Košuta Poljčane – reportáž z vystoupení souboru (5:01 min.)

O vystoupení slovinského folklórního souboru Košuta Poljčane podrobně informujeme na stranách 12 a 13. Toto video přináší

nejzajímavější okamžiky z předvedených písní a tanců.

Václav Ďatka: Fotografie z cest (1:25 min.)

Krátká pozvánka na výstavu v Galerii Lara s fotografiemi z cest po Palestině a Izraeli našeho kolegy Václava Ďatky, řidiče a průvodce pacientů na výletech.

Cvičení cchi-kung v BRC Čeladná (3:43 min.)

V průběhu léta jsme v tělocvičně Beta a v parku natočili ukázky z nového skupinového cvičení cchi-kung, které vede logoterapeutka Mgr. Jana Roubínková. O cvičení cchi-kung jsme podrobněji informovali v Čeladenské fontáně 3-4/2019. Tato tradiční čínská cvičení pro zdraví a dlouhověkost rozvíjejí tělo, ducha a životní energii. Pomocí pomalého plynulého pohybu se uvolňují svaly, klouby i nervová soustava a zlepšuje se proudění krve. O zařazení cvičení do léčebného plánu rozhoduje lékař BRC, toto video slouží jako krátká ukázka, jak cvičení probíhá. Natáčení probíhalo v reálných situacích, a proto se ho zúčastnili naši pacienti, kterým tímto děkujeme za spolupráci.

Svatopluk Holeček: Reportáž z vernisáže výstavy (3:31 min.)

O vernisáži Svatopluka Holečka píšeme na jiném místě. Krátké video zachycuje stěžejní okamžiky z této podařené akce.

Rehabilitace po operaci bederní páteře (8:14 min.)

Fyzioterapeutka BRC Mgr. Anna Biolková doprovázela záběry tohoto videa svůj příspěvek v programu jedné z odborných akcí, určených pro lékaře a fyzioterapeuty. S jejich přípravou a natáčením přímo na pracovištích jí pomáhali Bc. Jan Neuwirth a Bc. Kateřina Palarčíková. Tým TV Ondřejka s jejich pomocí doplnil mluvený komentář, který představuje pro laiky srozumitelným způsobem postupy, které se při rehabilitaci po operaci bederní páteře používají. Je to v pořadí druhý dokument, který vyšel z této společné „dílny“ a je cenný právě tím, že ho natočili sami fyzioterapeuti.

Očekáváme, že na YouTube bude mít podobně vysokou sledovanost, jak dvě další videa, představující rehabilitační postupy: *Rehabilitace po výměně kyčelního kloubu* (zveřejněno 3. 3. 2017; k 1. 11. 2019 mělo 28 557 zhlédnutí); *Rehabilitace kolene po operaci měkkých tkání česky* (zveřejněno 29. 6. 2015; k 1. 11. 2019 mělo 56 800 zhlédnutí).

BRC Čeladná – Oficiální „image“ video (1:37 min.)

BRC Čeladná – Oficiální náborové video (4:19 min.)

O obou těchto videích z dílny studia Skórka Creative píšeme podrobně na str. 4–5.

INFO kanál

V lednu 2019 jsme zahájili vysílání našeho druhého televizního programu s názvem Info kanál. Ten zobrazuje texty a fotografie, které stručně představují naše služby a různé aktuální informace. Obměňujeme ho méně často, ale i zde jsme za uplynulé dva měsíce několik změn provedli.

Dosud jsme představovali čtyři základní okruhy témat, které vizuálně odlišujeme různě barevnými lištami: Informace o léčbě v BRC (modrá), nabídku služeb wellness centra Lara (oranžová), restauraci U Sestřiček (světle modrá) a pozvánku do Galerie malířů Beskyd (rezavě hnědá).

Nyní jsme do vysílání přidali pátý tematický okruh (se zeleným orámováním), který shrnuje kulturní nabídku. Fotografie a texty zvou na hudební a další kulturní programy, výstavy a výlety a upozorňují také na zajímavé sochy a stromy v parku.

Obsah Info kanálu tvoří aktuální informace, zobrazované formou krátkých textů a ilustračních fotografií, které se obměňují po několika vteřinách. Kromě zobrazení aktuálního času, data a jmenin se také načítá místní předpověď počasí na dva dny a na nejbližších několik hodin. Zobrazuje se pom-

Dole: Také na strom Lidumil (javor červený) u Jezírka přání upozorňuje pátý tematický okruh s přehledem kulturní nabídky.

ci několika jednoduchých ikon, známých z běžných předpovědí počasí. Další texty tvoří údaje přenášené z kalendáře kulturních akcí a z harmonogramu výstav v Galerii Lara, takže seznam začíná vždy nejbližší nadcházející akcí.

Hlavní výhodou tohoto kanálu je okamžitá možnost změny obsahu, který se v programu s názvem DataVision načítá z externího úložiště. To nám například umožňuje formou běžícího textu v dolní liště aktualizovat den nejbližšího výletu a počet volných míst, stejně jako další relaxační bubnování se jménem lektora. (red)

PROGRAM VYSÍLÁNÍ TV ONDŘEJKA

Jednotlivé pořady v každém programovém bloku se opakují ve stejném pořadí 24 hodin.

1. programový blok (modrý; neděle, středa) KDO JSME A CO DĚLÁME?

Krátké dokumenty o BRC a práci zdravotníků
Ukázky léčby a procedur
Pozvánky

Důvěrné hovory: rozhovory se známými osobnostmi, našimi klienty

2. programový blok (červený; pondělí, čtvrtek) CO JEŠTĚ DĚLÁME?

Zajímavosti z našeho centra
Nabídky pro volný čas, pozvánky a reportáže

3. programový blok (zelený; úterý, pátek) KDE SE NACHÁZÍTE?

Z historie i současnosti regionu
Zajímavosti o Čeladné a okolních obcích
Osobnosti, události, pozvánky

4. programový blok (fialový; sobota) CO SE U NÁS DĚLO A DĚJE?

Pozvánky na kulturní akce
Co stojí za to připomenout,
aneb to nejlepší z filmového archivu BRC

Dva mimořádné

Poutní zájezd na Turzovku – Živčakovou

Jaroslav Kozel

Tak jako jsme v minulých letech jezdili na výlety k Panně Marii na Živčakovou, tak i letos poprvé jsme se vydali na tradiční poutní zájezd. Dříve to nebylo možné, protože jsem byl nemocný, takže příhodná chvíle nastala až 22. 9. 2019.

Za nádherného teplého počasí, dá se říci, skoro letního, jsme se vydali na Živčakovou. Zde účastníci mohli načerpat duchovní posilu do dalších dnů, obdivovali krásu chrámu Panny Marie Matky všech národů a shlédli také původní kapličku na místě zjevení (1. 6. 1958 zjevení P. Marie hajnému panu M. Lašťovi). Z pramenů si nabrali léčivou vodu a potěšili se také krásami přírody. Mimo jiné jsme ze Slovenska viděli jako na dlani naši královnu Beskyd - Lysou horu. Ta nás doprovázela celou cestu, mohli jsme ji vidět z Grúně i z Ostravice.

Také kdo chtěl, mohl sbírat při troše štěstí houby. Pan řidič Mirek našel skoro půl tašky krásných a zdravých hřibů. O hřibaře nebyla zvláště na Grúni nouze. Tam jsme si prohlédli dřevěnou kapli Panny Marie pomocnice křesťanů, architektonický skvost našich

Zadních hor.

Z Grúně jsme pokračovali na Švarnou Hanku, kde jsme se občerstvili a mohli obdivovat nádherný výhled na Roháče, Malou Fatru a v dále byly vidět i Vysoké Tatry. Poté jsme navštívili Staré Hamry, kde jsme si prohlédli krásnou starohamerskou katedrálu svatého Jindřicha, sochu Maryčky Magdonové, začátek přehrady Šance – Řečice a také cennou fotografickou upoutávku bývalé obce Starých Hamer, připomínající, jak vypadala tato obec před zatopením. Předpo-

slední zastávkou byla obec Bílá, kde si účastníci prohlédli kostel svatého Bedřicha, arcibiskupský lovecký zámek s kaplí svatého Huberta a další pamětihodnosti.

Příjemně unavení a plni dojmů jsme se vraceli z Ostravice domů okrajovou, tak zvanou hladovou cestou přes Horní Čeladnou. Zde jsme nemohli minout kapličku Cyrillku, ani další pamětihodnosti naší obce.

Touto cestou chci poděkovat naší pacientce z léčebného domu Golf, paní Jirů, která mi pomohla s organizací zájezdu, a velký dík patří řidiči, kolegovi Mirkovi Mažárovi, který nás bezpečně dovezl tam i zpět. Celkově lze konstatovat, že se nám naše putování po všech stránkách vydařilo.

Chtěl bych ještě tento výlet letos zopakovat, ale bude to záležet na počasí. Rád bych ta krásná místa ukázal také našim dalším pacientům. ►►

Nahoře: Poutní místo Turzovka - Živčaková; foto z www.putnickemiesta.sk.

Dole: Skupinka výletníků před chatou Švarná Hanka na Grúni.

duchovní zážitky

Svatohubertská mše svatá v Bílé

Milí přátelé, jelikož na tuto akci dle časových možností chodím skoro každý rok, rozhodl jsem se i letos, že tuto bohoslužbu navštívím, ale ne sám. Dovolil jsem si na ni pozvat a podělit se o dojmy i atmosféru s lázeňskými hosty z léčebného domu Golf.

V sobotu 19. 10. v době nádherného babího léta jsme se společně vydali mikrobusem do Bílé. Akce začínala v 13.30 u architektonického skvostu, kterým je dřevěný chrám sv. Bedřicha. Před tím jsme ještě navštívili léčebný pramen Smradlavka. Známych z okolí na této akci bylo víc než dost a k našemu milému překvapení byl přítomen i náš pan ředitel MUDr. Milan Bajgar, který lázeňské hosty přivítal a strávil s nimi krátký čas v rozhovoru.

Ve 13.30 se průvod s uloveným jelenem v doprovodu myslivců a hajných ve starodávných kočárech „bryčkách“ rozjel. Pomocný

biskup ostravsko-opavské diecéze a zároveň generální vikář (tak zvaný druhé biskupovo já) Mons. Mgr. Martin David, farář z Ostravice P. doc. ThDr. PaeDr. Andrej Slodička, nový děkan z Místku P. Dr. Daniel Vícha, ředitel biskupských lesů Ing. Libor Konvičný a další pozvaní hosté se zástupy poutníků se vydali od chrámu směrem k arcibiskupskému loveckému zámečku. Tam byl pod

oltářem uložen ulovený jelen, ředitel biskupských lesů přivítal Otce biskupa, myslivce, hajné a všechny poutníky a vysvětlil, proč se tato mše svatá koná, její význam a také připomenul životopis světce svatého Huberta. Mohli jsme sledovat pasování hajného, který jelena ulovil na Stolové. Za krásného hudebního doprovodu trubačů z Přerova a zpěváků z Oder začala slavnostní bohoslužba, kterou sloužil pomocný biskup ostravsko-opavské diecéze Mons. Martin David, který se v promluvě rovněž dotkl kalamity kůrovce a přirovnal ji ke kalamitě v lidské společnosti. Bohoslužba byla sloužena ke cti sv. Huberta za živé i zemřelé hajné, myslivce a lesní dělníky a také jako poděkování za dar lesa a přírody. Dále za zemřelé: kněze a nimroda, faráře z Hrabyně P. E. Kempného a dlouholetého Otce děkana z Místku Mons. Josefa Maňáka, který se účastnil těchto mší každý rok.

Nahoře: Svatohubertskou mši ke cti svatého Huberta celebroidl Mons. Mgr. Martin David. **Dole:** Pacienti z LD Golf s M. Mažárem (vpravo) a autorem článku (druhý zprava).

Na závěr bohoslužby Otec biskup poděkoval všem, kteří tuto akci připravili, a zvláště poděkoval bývalému starostovi v Bílé panu Matulovi, který tuto akci připravoval letos už popatnácté. Ano, letos to byla 15. pouť ke svatému Hubertovi. Po bohoslužbě jsme byli pozváni na perfektní zvěřinový guláš do penzionu Bílá.

Takže tuto slavnostní atmosféru jsme si společně prožili i doslova vychutnali. Z Bílé jsme s pacienty odjeli do Starých Hamer, kde měli možnost podívat se na chrám svatého Jindřicha, pomník Maryčky Magdonové a na začátek přehrady Šance – Řečice. Vyložil jsem jim také historii Starých Hamer a vzniku přehrady i chrámu. Na zpáteční cestě jsme se ještě zastavili přímo na hrázi přehrady. Sluníčko zapadalo za hory a my se ubírali k domovu s nepopsatelnými dojmy, což si všichni chválili, budou mít na co vzpomínat.

Na závěr chci poděkovat kolegovi a řidiči mikrobuse Mirku Mažárovi za bezpečnou jízdu, a rovněž velké dík patří vedení obce Bílá za precizně připravenou akci. Dík i našim pacientům, účastníkům zájezdu, za dochvilnost a disciplinovanost.

Byl bych rád, kdyby se z této akce pro pacienty BRC Čeladná – návštěvy Svatohuberské bohoslužby v Bílé – stala tradice.

Pokud budu živý a zdravý, tak mohu na tomto místě slíbit, že se o tuto akci postarám a budu se snažit, aby na ni jelo co nejvíc našich pacientů. Už se těším na příští rok.

ČAS ZDE JINAK PLYNE – NA POHODU

ČELADNÁ (6. 6. - 27. 6. 2019) Jsem v BRC (Beskydské rehabilitační centrum) Čeladná, dnes úplně lenuším, jen si zajdu do bazénku, kde se nedá moc plavat, jen vířit. Výhodou a výsadou je úžasný výhled na zelené panorama beskydských hřbetů. Bazének má prosklený, kulatý kýl, vévodí mu sousoší Olbrama Zoubka, Vlana a Proud, zeleno – modré. Celý areál je umístěn v krásném lesoparku (nalezeny první hříby), jsou tu nádherné aleje, (nejkrásnější je Valašská), Ferdinandův pramen očistné vody, kaplička, z Podkarpatské Ukrajiny přivezený dřevěný kostelík s kouzelným hřbitůvkem, milé kavárničky, spousta plastik a soch, skalek, kamenů, šalvěj, nádherné zahradní česneky, kontryhel, kosatce, právě zde kvetou jasmínové keře, na bezech bílé talíře květů, rododendrony a jejich všudypřítomná vůně, dobromysl, šanta.

Po návratu: Utkvěly procedury, z nich nejvíce cvičení s paní Svatavou Syptákovou a (a teď žel marně lovím v paměti) - hurá, už vím! a paní Janou Křepinskou, to šlo na dřev, obě plné energie, u pí Syptákové šlo o skupinové cvičení a to jsme se i dost nasmáli, což vylepšuje dech, okysličuje krev a potažmo i prodlužuje život. A protože totéž plus nesmím zapomenout na pozitivní reakci imunitního systému – jak na smích, tak na krykomoru, kterou jsme v Polárce navštěvovali, dá se konstatovat, že nám Čeladná prodloužila život o několik dní určitě.

Nezapomenu ani na hodiny strávené u dr. Andrewa Urbiše, kde jsme se snažili (i smažili – venku notně přes 30 st. C) pochopit pro nás stěží uchopitelné. Ano, většina našich nemocí je ovlivněna naší hlavou, našimi myšlenkami, naší energií, ovšem není lehké si toto připustit.

Bezvadné byly chvíle debat s ostatními kolegy v rehabilitačním zařízení. V podvečer, když nebe hrálo červánky, barvy se míhaly a střídaly, ve stínu pod letitými stromy parku bylo dobře, mírný vánek, kafičko, někdy karty, někdo cigaretu, podle náтуры a zvyku, také na vínko občas večer došlo.

Někteří klienti zařízení mně utkvěli v paměti více, jiní méně, ovšem psát o nich záměrně nechci. Hned zpočátku pobytu mně Marta z Prahy nabídla výjezdy do okolí, a tak jsme poznaly i celé okolí. Nejen Čeladnou a Kunčice pod Ondřejníkem, ale i Freudův Příbor, Frenštát s můstky, kde trénoval Jiří Raška, Janáčkovy Hukvaldy, vylezly jsme na Tanečnici, Rad-

Nahoře: Wellness bazénu v Apartmánovém domě Lara vévodí sochy Olbrama Zoubka s názvem Vlana a Proud. **Dole:** Valašskou cestu přivádí do parku rehabilitačního centra alej lip.
Foto: Archiv BRC

hošť, Javorník, Stolovou horu, na Lysou se nedostalo. Poznaly jsme přehradu Šance, jejíž modrá, klidná, čistá hladina v pekelném horku lákala. Nová místa, noví lidé, jiný čas než v běžném životě, zde jinak plyne, na pohodu.

Do Lary jsem z Polárky chodila většinou pěšky, těšila mne cesta alejí lip na Valašské cestě, byť už odkvetlých. Vyzkoušela jsem i pyramidu a nakrmila a podržela mezi růžky kamerunské kozy.

Poklonila se kapličce, a litovala, že ve Ferdinandově prameni není více vody.

Čas, příjemně, pohodově trávený, ubíhá obzvláště rychle. Než jsme se nadáli, zvonec odzvonil pohádce konec. Tak ádié, na shledanou BRC, bazénku, parku, alejí lip, kavárničky, kolegové, balíme se, máváme, jedeme.

Věra Jelínková, klientka BRC Čeladná

Z dopisů redakci a vedení podniku

Vaše zprávy mne vždy moc potěší

Vážení, srdečně Vás zdravím a děkuji za zaslání nového čísla Fontány a videa z otevírání sezony. Veškeré Vaše zprávy mne vždy moc potěší a vrátí vzpomínky na pobyt u Vás. Chtěla bych taky poblahopřát celému kolektivu Vašeho rehabilitačního centra k obhájení akreditace na další tři roky. Pro Vaše klienty to znamená jistotu, že se o každého postaráte tak, jak bude potřebovat a jeho léčba bude kvalitní a bezpečná - tak jak je tomu dosud. Přejí Vám mnoho úspěchů při Vaší záslužné práci i v dalších letech a samé spokojené klienty. Hezký zbytek roku Vám všem přeje

Věra Sadílková s manželem, Zašová – Veselá

Koukala jsem, jak lázně prokousky

Dobrý den, včera jsem navštívila nečekaně lázně, a tak mě napadlo vyfotit se u Ferdinandova pramene, kde mě bezprostředně poté napadla k tématu básnička. Posílám Vám ji zároveň s fotkou a pochvalou, že jsem koukala, jak lázně prokousky! A že mám srovnání za ta léta. Včera jsem se dopravila vlakem. Konečně jsem si taky splnila chatu Opálenou, na kterou jsem měla tip. Báseň na vodní téma pro Vaši soutěž:

Bez vody to dneska nejde
do mé lahve se jí vejde.
Šla jsem z chaty Opálená
v potu soli zabalená.
Bez vody už ani ránu
po ní zase pouštím páru.

Zůstávám s pozdravem **Ivana Kozarová** z Ostravy – Hrabůvky.

MRAZEM K LEPŠÍ KONDICI A IMUNITĚ

Vstupenkami do Polaria jsme ocenili vítěze Ostravického krosu

V sobotu 19. října 2019 se v golfovém areálu v Ostravici uskutečnil třetí ročník běžeckého závodu Ostravický kros, který pro širokou veřejnost pořádá spolek Podlysáci. Hlavními organizátory závodu byli jeho členové Jan a Jakub Zemaníkoví, kteří mají za sebou nemálo mezinárodních běžeckých úspěchů, ať už v extrémních závodech (Jan), nebo v běžích na 1 500 metrů a delších (Jakub).

Bratři Zemaníkoví nejsou jediní sportovci, které BRC Čeladná dlouhodobě podporuje v jejich přípravě tím, že jim umožňuje zdarma využívat Polarium, chladovou terapii při minus 120 stupních Celsia. Pobyt v Polariu je pro sportovce vhodný zejména ke zvyšování kondice, imunity a k rychlejší regeneraci po zátěži. V minulosti naše Polarium využívali například horolezci Radek Jaroš, Libor Uher, Leopold Sulovský a řada dalších sportovců z různých odvětví.

Proto jsme permanentky na pět vstupů do Polaria rádi věnovali vítězům tří kategorií Ostravického krosu - nejlepšímu muži, ženě a ostravičanovi. Závodilo téměř 400 běžců všech věkových kategorií. Běhalo se na okruhu dlouhém 1 500 metrů, ženy běžely

6 km a muži 8 km. Připravena byla i trať pro věkové kategorie od 7 do 16 let. Celkovým vítězem a mistrem Moravy a Slezska se stal Lukáš Chwistek z Vítkovic, který zvítězil na upravené trati v čase 24:52 min. a stanovil tak nový rekord závodu. Ženám kralovala věkem ještě juniorka Alena Matějáková z Moravské Slávie Brno v čase 24:04 min.

Těšíme se na brzké setkání s vítězi třetího Ostravického krosu v našem Polariu. (red)

Foto ze startu závodu. www.ostravickykros.cz

RESTAURACE U SESTŘIČEK JE V TÉ NEJLEPŠÍ SPOLEČNOSTI

Maurerův Grand Restaurant Festival 2020 bude s naší účastí

Petr Šárský

Díky práci našeho šéfkuchaře Martina Lekače a celého týmu restaurace se nám podařilo dostat mezi účastníky prestižní gastronomické události - Grand Restaurant Festivalu 2020, který se bude v Česku konat od 15. ledna do 29. února 2020.

Této akce se bude účastnit pouze osmdesát nejlepších podniků z celé České republiky a restaurace U Sestřiček bude mezi nimi! Téma letošního XI. ročníku se opírá o magický rok 2020, na který se v minulosti často odkazovalo ve sci-fi literatuře a filmech.

JE BUDOUCNOST GASTRONOMIE SCI-FI?

K magickému roku 2020 najdeme na webu Grand Restaurant Festivalu tento úvod: „Inspirací účastníků, kuchařů, restaurátorů a sommelierů je kouzelné datum roku 2020, v literatuře vždy bráno jako science fiction, naše vzdálená budoucnost. Ale my žijeme dnes! Co chutná dnešní mladé generaci? Myslíme při tom všem na naši planetu? Kromě oblíbených tříchodových degustací má festival „extra nabídku“, například: Školu sushi, omlazovací pobytové balíčky v celé republice, komentované gastronomické procházky, tématické brunche.“

My jsme se spíš než na sci-fi zaměřili na budoucnost gastronomie. Při tvorbě tříchodového menu jsme se opřeli o moderní technologie, které u nás využíváme a které ještě před pár lety zněly jako z říše fantazie. Inspirací nám bylo také neplýtvání a naopak využití potravin, které se dnes nekupují, a přece jsou výtečné. Také jsme využili suroviny, které se dnes označují názvem „superpotraviny“.

Takže nečekejte žádné „amarouny“ ani astronautské jídlo v tubě. Vytvořili jsme tříchodové menu, o kterém jsme si jisti, že vás zaujme. Ať už tím, že je připravené ze známých surovin, ale metodami, které v domácím prostředí nejsou běžné. Anebo pochází ze zdrojů pozapomenutých, ale přitom výtečných. Jak je naším zvykem, využili jsme přitom maximálně našich lokálních dodavatelů a malovýrobních podniků, zaměřených především na kvalitu.

Nahoře: Předkrm - červená řepa sous-vide s řepným glazé s pomerančem, medem a šlehaným tvarohem.

Dole: Hlavní chod - Vepřová líčka dušená na červeném víně se zauzenou bramborovou kaší a glazovanou kořenovou zeleninou.

TŘÍCHODOVÉ DEGUSTAČNÍ MENU

Ptáte se tedy, co jsme si pro vás připravili? Jako předkrm budeme podávat červenou řepu, upravenou metodou sous-vide*, s řepným glazé* s pomerančem, medem a šlehaným tvarohem z farmy Menšík.

Jako hlavní chod jsme vybrali vepřová líčka z jatek Machač, pomalu dušená na červeném víně a zauzenou bramborovou kaší s glazovanou kořenovou zeleninou. Jako dezert budeme servírovat bílou čokoládovou pěnu s lyofilizovaným ovocem*, řasou chlorella* a s pomerančovou sušenkou.

REZERVACE PŘEDEM JE NUTNÁ

Pokud vás naše festivalové menu zaujalo, sledujte webové stránky <https://maureruv-vyber.cz/grand-restaurant-festival>. Na uvedených webových stránkách je třeba si ve zvolené restauraci menu za sníženou festivalovou cenu rezervovat předem v konkrétním dni a čase. Předprodej začíná již 2. prosince 2019! Budeme se těšit na vaši návštěvu.

*Slovníček pojmů

Metoda sous-vide: Z francouzštiny, překládá se „ve vakuu“. Potraviny se v uzavřeném vzduchotěsném obalu pomalu vaří při nízkých teplotách po delší dobu. Docílí se tím uchování původních vlastností potravin (barva, vzhled, vůně i zachování živin) a především se zachová jejich přirozená chuť. **Glazé:** Sklovitý cukrový povlak na potraviny. Dodává hladkost a lesk. **Glazování:** Postup, který se používá k tomu, aby se docílilo vlhkého a lesklého povrchu, „glazury“, u některých potravin. **Lyofilizace:** Sušení mrazem. Ovoce lyofilizací získá nízkou hmotnost, je křupavé a především si zachovává veškeré výživové látky. **Řasa chlorella:** Sladkovodní jednobuněčná řasa, která má schopnost na sebe vázat těžké kovy, čímž detoxikuje organismus. Je dokázáno, že působí preventivně a dokonce podporuje léčbu různých nemocí.

Vánoční cukroví

Z CUKRÁRNY U SESTŘIČEK

CUKRÁRNA U SESTŘIČEK nabízí k objednání VÁNOČNÍ CUKROVÍ. Vánoční cukroví vyrábíme v naší vlastní cukrářské výrobě dle tradičních receptur a z kvalitních surovin – másla, ořechů, vysokoprocenní čokolády. Celkem cca 15 druhů z různých těst i krémů, například vanilkové rohlíčky, ovocný chlebiček, linecké, kávové, medové, čokoládové, kokosové, ořechové cukroví (viz foto).

Cena : 560 Kč / 1 kg

Objednávky přijímáme do: 25. 11. 2019

Telefon: 603 854 333

**Výdej cukroví: v pátek 20. 12. a v pondělí 23. 12. 2019 v restauraci U Sestřiček
Beskydské rehabilitační centrum, 739 12 Čeladná 42**

Čeladenská FONTÁNA.

Nepravidelný zpravodaj Beskydského rehabilitačního centra v Čeladné. Redakce: Mgr. Andrea Adamová.

Redakční rada: Dobroslava Havráňková, Věra Machálková, Ing. Blanka Ochmanová. Adresa redakce: BRC, 739 12 Čeladná 42.

Grafická úprava: A. Adamová. Tisk ME® a René Daubner - APRO Bruntál.

Distribuce dle rozdělovníku, v PDF ke stažení na adrese www.brc.cz/casopis-brc/. Zájemcům zašleme každé vydání na e-mail.

Toto dvojčíslo vyšlo v listopadu 2019 v nákladu 1 000 výtisků.